

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt.	— kr.
Fél évre	2	50 „
Negyed évre	1	30 „
Néptanítóknek egész évre	4	„
Egyes szám ára	10	„

Hirdetési díjak:

Háromhasthos petit sor	8 kr.
Nyitásban sorokint	15 „
Bélyeg minden beütését	30 „

BAJA

vegyes tartalmu hetiközlöny.

Megjelenik minden vasarnap.

Szerkesztői iroda,

hova a lap szellemi részét illető kérdések intendőik: **16-útcán 337. sz.** Levelek csak bérmentesen fogadtatnak el. Késziratok nem adatnak vissza.

Kiadóhivatal:

Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánánay Lajos könyvnyomdája — küldendők be (Bádog-tér, Scheibner-féle ház.)

A hivatalos árverési hirdetések.

(Vége.)

Jól hallom én azt a hivatalos észrevételt, hogy a telekkönyvi számkok idézésével s más formásgokkal a hivatalos kelleknek elég van téve, s aki valamit akar venni, az járjon utána, s nézze meg a telekkönyvet és a becslési jegyzőkönyvet, azokból megtudhat mindent.

Csakhogya a gyakorlati élet nem így gondolkodik.

Mikép jöjjön edve bárkinek is, — habár óhajt is valamit vásárolni, utána járni valaminek, amiről azt sem tudja, hogy micsoda? Ezt csak ilyenekkel különösen úzerkedők szokták meg tenni. A ki ezzel nem úzerkedik, hanem csak valamit szándékozik venni, az csakugyan nem adhatja magát arra, hogy minden árverésre hirdetett tárgyat egyenként kidudakoljon. De ha ráadna is erre magát, nagyon sok, neki talán alkalmas tárgy elkerüli figyelmét, mely épen a homályosság által elvonatik a figyelemgerjesztés alól. Azt, hogy az eltonajrás és utánudakolás mily sok nehézséggel s mily sok költséggel jár, és gyakran a megtett fáradság és költség után is mily kevésbé kielégítő eredményt nyújt, nem is emlitem.

Tudom, hogy a végrehajtást eszközölő félnek mindig jogában van, a törvényes formásokon kívül, úgy szövegeznai az árverési hirdetést, amint ő azt kívánja. — A végrehajtást szenvedő ez iránt ritkán szokott megkérdőztetni: de hogy a hivatalos hirdetésben kívül az árverési eredmény gyarapítására ő is akármely hirdetést tehessen, neki nincs megtiltva.

Az azonban arra, hogy a végrehajtást szenvedő ne igyekezzék költséget szaporítani az árverés hirdetésre, sok lélektani ok szolgál: ámbár ez a jól fellogott saját érdekből is igen gyakran volna indokolva.

Ellenben sokkal több az az eset, amidőn a végrehajtást eszközölő fél még érdekének előmozdítását találja homályosságban. — Mert ha kevés az árverelő, akkor az élelmes fufangnak sokszor igen jó alkalmá nyílik a legjövődelmesebb üzlet eszközzésére, igen olcsón vásárlásra, vagy nyereséget nyújtó költségzaporításra stb. mire, fájdalom! igen gyakori a példa.

En azonban azt hiszem, hogy az igazságszolgáltatás feladata nem egyedül az ítélet kimondásában áll; hanem jogos kelleikehez tartozik az is, hogy az ítéltet ne juttassék terhesebben, mint azt az ítélet szigorú végrehajtása elkerülhetlenül maga után vonja. Tehát az igazságszolgáltatásnak kerülni kell bárhol is oly törvényes tény gyakorlatát, amely az igazságszolgáltatás célzatától teljesen eltérőleg, az ítéltet félnek, az ítélet súlyán túl kizsákmányoltására és tönkretételére vezessen. Pedig most a homályos hirdetések, sok tekintetben az ítéletet kimondó bíró akaratával homlokegyenese ellentétben, igen gyakran épen ennek szolgálnak eszközl.

A hirdetésnek nem egyedül az a célja, hogy a formásoknak elég ténesség; hanem az is, hogy a kívánt legjobb eredményre vezessen. Az igazságszolgáltatás nem csupán abban áll, hogy a vitában álló felek közt ítélet mondassék; hanem abban is, hogy az ítéltet fél az ítéletet túlhaladó károsítástól megóvassék. Minthogy tehát a győztes

félnek néha az ítéltet ellen a zavarosban halá szársra, s annak az ítélet erején túl terhelésére is kedve lehet: nemcsak az igazság, hanem a nemzetgazdasági érdek tekintetéből is kötelességükké volna teendő az igazságszolgáltató közegeknek, hogy az árverési hirdetéseknek oly körülmenyes részletességére és világosságára ügyeljenek, miszerint azokból az árverés alá vont tárgyak misége, hol fekvése és ára mindenki által könnyen megérthető legyen, legalább annyira, hogy nagyon nehézkes utánjárás nélkül is elhatározhassa magát az árverésen megjelenésre. Csak egy pár rendeleti sorba kerül, hogy e hátrány elháríttassék, a nélkül hogy a bíróságot — különösen a mennyiségi és minőségi lőnyegért — több felelősség érné, mint amennyi most a telekkönyvi számokra utatás és a hivatalos becsérték kitelele folytán éri.

(B—i K—y.)

A fővárosból.

— Május 1.

Kezdem-e az isteni művészek, Salvini, Masini és a Gerster nővérpár diadalai? Vagy a hopponmaradt Corvina-bizottságon?

Kezdem-e a vendéglátó bizottság zajos ülésesein? Vagy török vendégeinken: a Softákon? Oh, ha én mindazt felsorolnám, a min e leveleket kezdtém, nem győznék szép olvasónőim várni, míg csakugyan elkezdem!

Tehát hosszas habozás nélkül kezdem ott, hol közönségesen kezdeni szokás, t. i. az elején.

Salvini, a páratlan mimikus és Masini, a híres Verdi-énekes: jöttek, játszottak és győztek! Biráljam őket? — Azt nem tészem: meg-

A »Baja« tárcája.

Szegény Laczi barátom!

(Napló-törzdek.)

Szohner Antaltól.

1866. augusztus 2-án kedves emlékü szülővárosomtól, övéimtól s szép számú barátaimtól búcsút véve, ládámát s magamat a kocsin elhelyezve, végig hajtottunk az állomáshoz vezető nem épen legjobb karban levő uton, melyen néha-néha akkorát zökkent az oldalas paraszt-kocsi, hogy majd a nyelvem haraptam el. No de szerencsémre nem történt semmi baj.

Soká sem kellett várakoznom, mert az alulról jövő hajó füstje csakhamar feltűnt a láthatáron.

Néhány perc múlva a Duna széke hajóját felkavaró gőzhajó kikötött.

Kebletem a hajóra lépésnél valami leírhatlan érzés ragadta meg. Szívemet mintha vasmarokkal szorította volna valaki össze, alig tudtam lélegzetet venni, s csak úgy tántorogtam a hajóra.

Mi okozta ezen érzést? azt könnyű kitalálni; nem nagy fejtörésre kerül.

Szerelmes voltam.

Egy kis szöke angyal, kiről tudtam, hogy más szert s vizsontszereetre nem számíthatok, idézte elő keblemben ezen rettenetesen tomboló vihart.

Izonyu volt az érzés. De végre is erőt vettem magamon, elnyomtam a mennyire lehetett a keserű fájdalmat, mely még sokszor, igen sokszor, tépte fel a hegedőni indult sebeket.

A hajóskapitány parancsárára a kötelek bevonattak, a kerekék mozgásba hozták az uszó testet, s mi Pest felé vettük utunkat.

Hány kenő lobogott a büszkén haladó hajón lévő távozók után! Csak nekem nem intett, csak nekem nem mondott „isten veled”-et senki — még az a kis szöke sem. . .

Egy arcomon leperegni készült könyccseppel törültem le s levánszorogtam a fedélzetről. Porró fejem a terem egyik párnájára hajtva elmélyedtem s azon gondolkodtam, mi tevő legyek Pesten, hol egy árva lelkem sem ismerke, de még az utcákon sem tudom magam tájékozni, hogy szükség esetén legalább az ismeretlen s csak névről ismert rokonságot kereshessem fel.

A mint így gondolatokba elmélyedve, inkább fekvő, mint ülő helyzetben voltam, egy közép természetű, fehér arcú, elegáns öltözött fiatal ember lépett be a terembe, kit eddig a hajón nem láttam.

E fiatal ember a velem szemben lévő kereveten foglalt helyet.

Folytonosan reám tekintgetett, mintha megakart volna szólítani.

Nem is esáladtam, mert felkelt, hozzám jött s bemutatatta magát mondván:

— Én *** László vagyok, Pécsről jövök s Pestre megyek az egyetemre.

En a bemutatást viszonzotam, azután helyet foglaltam asztalánál, hol beszélgetésbe eredtünk.

Igy elértük Kalocsát, hoi ismét néhány jogász-kandidátus szállott a hajóra, kikkel szintén rövid idő alatt ismeretséget kötöttünk.

Mindenki az érettségi vizsga lefolyásáról beszélt s dicsérete gymnasiámat, hoi a tudomány vezérónafát kapcsolatik agyához. Mindenül inkább, csak a tanuló korról nem beszéljen előttem senki! Mert azonnal eszembe jut a sok kiállott „drukkon” kívül a secundák nagy mennyisége és az üstök cibálások, melyekkel nem rit-

kán traktált meg néhány udvarias s a műveltség színvonalán gyémántként tündöklő tanáron.

Hogy tehát ezektől a lidérektől szabaduljak, egy indítványt tettem a társaság asztalára, mely általános tetszéssel azonnal el is lőn fogadva.

— Kártyázunk!

A kártya, kártya-tan és kártya kezelésről nem praecelgált tanárimnál közül egyik sem: s mégis ez volt azon magasabb studium, melyet hatalmasan értemtem.

Hajnalban Pestre érkeztem, Laczi barátommal együtt elhagytuk a hajót, és bérkocsiba ülve, a »Vadászkürt« szállodába hajtatunk.

A kocsi zöreijére, a mint a kapu előtt megálltunk, előlépett rejtekéből szeméit dörzsölve az arany paszományos sapkájú portás s felnyitá a kaput.

Oly nyájasan még a menyországbán sem fogadhatják az oda záradkolt lelkeket, mint a hogy ketőnket itt fogadtak.

— Van-e szoba? — kérdém a kapitánynak vélt portás urat.

— Igenis van, nagyságos uram!

Erre Laczit már oldalba löktem. Tyűh! Nagyságos ur már most! Mi leszek majd később?

Egy hatalmas esengetésen megjelent a szobapincér — természetesen hajlongva — s az első emeleten volt kegyes számunkra szobát nyitni, hol magunkat nagyuri könyvelemmel rendeztük be.

Reggel tíz óra volt, midőn egy szerény kopogtatásra szemémet, melyet a magasán álló nap mosolyával már rég csiklandozott, felnyitám.

Az ajtó felé rohantam, melynek küszöbén egy hölgy bebecsátást várt.

— Anyagi! Kegyed talán eltéveszté az ajtót? — mondam az ismeretlen, nagy bóbíttajú leányzóknak.

— Nem parancsolnak nagyságotk vizet?

Ekkor vettem csak észre, hogy ez a kisasszony

lettek ők a fővárosi napisaiban olyannyira hurcolva, emeltek már criticusaink mindent, a mit láttak és hallottak (sőt helyilel-közlel olyan dolgokat is, melyeket se nem láttak se nem hallottak), hogy nekem új mi sem marad.

Akkor pedig ritul visszaélnék olvasóim jóindulatával, ha uton-utólen ismeretes dolgokkal tölteném meg az e levélnek szánt tért.

Kevésbé ismeretes tény lesz talán, hogy honunk leányai, a csalogány haugu Gerster nővérek, nem csak hogy idegen műzsa zsoládjába szegődtek és nemzeti szinpadunkon, a vendégjoggal élve, o l a s z u l énekeltek: hanem még el is csábították a hazai művészet egyik veteránját, örök ifju Ellingerünket, hogy hasonló metényletet kövessen el a honi műzsa ellen. (Hja! mit mindent meg nem tesz az ember egypár szép szem kedvért!) Persze hogy tenoristánk ez alkalommal pörül járt; drágán fizetett meg a színházi szabályzat értelmében minden olasz szót, mely a szinpadon ajkát elhagyta!

Szegény jó öreg, neked se jószóla volna meg senki, hogy ilyesmi történéjek veled vénségedre, — midőn a pesti vízhangzó udvarokon (cezlőt 30 évről) hangosan kinálad zsbáruaidat. Nem is csoda különben, ha elidegenesedik Ellingerünk, mikor a mult hetekben Bécsben volt vendégzseprelésre! Ott esett meg rajta — Arany Jánossal szólvá — ez a boldog história: Ellinger valamí mágnáshoz volt ebédre híva, hol egy bécsi „sváger“ mellé került, ki őt mintegy 20 éve hallotta a nemzeti színházban énekelni.

— Valóban örülök — mond ez — hogy ama kitünő művész félt tiszteltem, kinek gyönyörűt énekel 20 éve szinpadokon bámultam.

— Csalódik uram, — felel az énekes — az én apám nem volt színész.

— En meg — szólal meg bal szomszédja — uraságod fiának éneklében gyönyörködtem a mult héten.

— Tévedni méltóztatik; nekem nincs is flam. Hanem, ha jól sejttem, én vagyok apa, fiu és szent lélek egy személyben! — felelt Ellinger nosolyogva.

Ember, miféle csodafüved van, hogy nem tudsz megvénülni? . . .

Máshova vezetem most t. olvasóimat: az „Arany snas“ szálloda egyik földszinti termébe. Valószínűleg némán, ridegen áll már, de nem rég nagy viharoknál voltak tanui a kopasz falak; midőn a Corvinákat hozó Thahir bey bejövetele volt a „to be or not to be“ kérdése; ebben a teremben tartá az isteben boldogult ifjusági Corvinabizottság zajos üléseit. Lángolt a honszeretet (vagy tán tüntetési vágy?) tüze a keblekben, azzal a demosthenesi szó az ajkakra.

kinézésü hajadon a szálloda leltárában szobaleány rang alatt figurál.

Nagyságos urakhoz méltó lassúsággal az ünneplő gonyát magunkra öltve, déltáján elhagytuk a szállodát.

Mindkétlen először voltunk Pesten, tehát volt is mit bámulni. A váci utcán tolongó néptömegről itélve, azt hittük, hogy ünnep van.

A városban csatangolva, csak gyomrunk panaszos hangjaira vettük észre, hogy már enni is kellének valamit.

Vendéglőt láttunk eleget, többet mint kellett volna s én be is mentem volna akármelyikbe, de Laci barátom nem akart sehogy sem.

— En nem megyek ily lebuja, nem compromittálom magam.

— Tehát menjünk vissza a szállodába s együnk ott, — feleltém megcsókondósodott Laci barátomnak, ki nem akarta elárulni, hogy nem tudja az utat.

Amin így lézengve s a nap hevétől már-már elcsuklva hámatunk karoltva az utcán, egy bérkocsis, ki híbeülősz észrevette, hogy vidékiek vagyunk, azzal szólított meg:

— Fahrmer eier Knadu?

De „fahrmer“ ám, gondoltam magamban.

Megmondta Laci a kocsisnak, hogy a „Jägerhorn“-ba hajtsan.

Alig indultunk el, már otthon is voltunk és láttuk a nyújas portás vigyori arcát felénk mosolyogni, ki sietve jött a kocsit ajtóját felnyitni, honnan mint egy venyegeszt emelt ki, folytonos hajlongással kisérvé a ránk pöcsökölt „nagyságos ur“ titulusokat.

A kocsis el nem fojtotta a nevetést, s nekünk is nevetnünk kellett, mert észrevettük, hogy a szálloda előtt mintegy 25 lépéssyre állunk kocsiba.

De im! Mi ez? Belépünk a terembe és „Áll néma csend, légy szárnya bent Se künn nem hallatszák.“

És ezek volnának a mi ifjaink?! . . . Mindjárt meggyőződhetünk róla, hogy csakugyan azok.

Nyílik az ajtó s feltűnik egy hivatalos sipka (a sipka hordozóját, lehetetlen az őt körülvevő tömegetől látni), majd egy többért hajtott papír is láthatóvá lesz s e látványra egeverő éljen s üdvözlés töli meg a léget; ezer kéz nyul a sürgöny felé, ezer száj kiáltja unisono: Mikor jö? Nem oda Buda! Helyezh illő komoly méltósággal föláll az ideiglenes elnöknek kinevezett vén jogász, stentorhanggal követeli a sürgönyt, hogy meghurlyászódva húzódnak félre a lármás ifjabbak, székre áll és irtoztató csendben olvassa: „Az ármanly győzött; Thahir bey nem jö Pestre. Nagy az elkeseredés a jobbák szívében sat.“

Gyenge a toll, hogy a most következett jelenetet csak megközelítően is festhesse. Előbb a levertség néhány pillanatnyi csendje, majd a rút kijátszatás tudata, a sértett önérzet, a tethetelen; harag s boszankodás kifejezései lönök hataték; szitok és guny, a tethetelenség legelső fegyverei, bővíven használtattak. — Achaosis zúrvarában felláll végre egy, classicus káromkodásáról híres journalisták, és — hódolva az elvnek: „Addig üsd a vasat, míg meleg“ — így szól:

„Csufult kijátszott bennünket a p e c s o v i e s (hogy kit vagy mit értett azt ő tudja) de megmutatjuk, hogy kiteszünk magunkért a softák fogadásánál! . . .“

És igaz is, hogy kitettek magukért! Nagyszerű megható jelenet volt a bevonulás az indóházba, a mulatságok programja kecsellett megállhat amellet, melylyel a mi ifjaink Konstantinápolyban fogadtattak; meglehet, hogy a külső fenyv és pompát mi nem nyujthatjuk úgy mint török testvéreink, — de szívéllyesség, igazi, szívbel jövő vendégzeretet dolgában megállhatunk melletük, s van okunk hinni, hogy vendégeink egy szép emlékekkel gazdagabban térendnek hazájukba, egy emlékekkel, melyet oly hamar feledni nem fognak!

Csodálatra legnéltöbb pedig az egész dolgban az, hogy ifjuságunk fogadtatást, ünnepeftt ünnepeft után egy szolván pénz nélküli rendez, itt is alkalmazták a törzész muszót, hogy: „aufschreiben.“

Érdekes kis történetke kering itt Pesten, melyet elmondok, minthogy vendégeink saját tudtuk s akaratukon kívül szerepelnek benne:

Albrecht főherceg szobákat rendelt a „Hungaria“ szállodában még Bécsből; itt akart néhány napig időzni. Az elutaszás előtt rövid idővel hallja ő cs. k. fensége, hogy a török ifjak lakoznak

Már három óra felé ballagott a vendéglő nagy órájának kis mutatója, midőn az asztalhoz ültünk s ebédet rendeltünk.

Ebéd alatt a délutáni programot állapítottuk meg, melyen első helyen a „Fillinger kávéház“ lön felvéve.

Diák koromban már sokat hallottam ezen kávéház felől a háza jött juristáktól, kik kegyesek voltak hozzánk leereszkedni s csoda dolgokat mesélni.

Ügyeltünk is azon utra, mely a pinczértől vett utbaigazítás szerint a Fillingerbe volt vezetendő.

Váci-utca, városház-tér, városház-utca, rózsá-tér, innét balra fordulva a Sebastyén téren voltunk, ugy a mint a pincér mondá.

Itt azonnal szembe tűnt a kávéház felé gyermeknagyságú betűkkel a falra mázolt „Fillinger kávéház“.

Dobogó szívrrel közelített a jogász paradiosom felé. Beléptünk a kávéházba. Mint még a kasban, úgy homzegett itt az ifjuság, hazánk bástyája, oszlopa.

A hosszú teremben elhelyezett őt tekeasztal „bevezolvá“ volt annyira, hogy azt megközelíteni lehetetlen lett volna.

— De hát mi az isten csodáját csinálnak ezen teke asztaloknál, hogy ember hátán ember áll?

— A la guerre!“ játszanak, kedves pajtás! — szólt egy hang.

Hátra tekinték, és egy igen desperátusan kinéz, sópátd arcú, de különben kedves külsővel bíró alig 18 éves fiúban egy volt iskolatársamra ismertem.

Persze, hogy volt azután bemutatás, magyarazgatás és mutatgatás a „Fillinger“ összes helyiségeinek, melyben a dohányfüsttel összeleokozott levegőt késsel lehetett volna hasogatni.

Még egy két ismerőt találtunk itt, kik valamely nyien örvendtek találkozásunk alkalmából s kettő közülök nyomban meg is „pumpolt“ néhány forint erejéig,

u gyazonan szállodában. Gyorsan sürgönyöztetett, hogy nem száll a „Hungáriá“-ba; és nem is időzött pillanatig sem Pesten, hanem a vasutról egyenesen a hajóhoz hajtott és ment tovább.

Különlélek.

— A bajai polgári főbész-egylet május 3-án tartott választmányi ülésén határozatot, miszerint a lókereti idény megnyitása végett rendezett táncvigalom pünkösdi hétfőn azaz május 21-én tartassék meg. — Belepti jú 1-rt; kezdete délutáni 4 óraker. Azon t. c. tagok, kik az évi tagdíj lefizették, nyugtáik előmutatása mellet díjmentesek.

— Beküldetett. T. szerkesztő úr! Sziveskedjék következő pár soraimnak lapjában helyt adni. — Gyakran mesélek, hogy én a délelőtti órákban sokotam olvasni az „Uj Casino“ olvasóasztalán elfekvő hirlapokat, természetesen az egyesület helyiségében, és majdnem ugyanannyiszor tapasztaltam, hogy némely unjonan érkezt hirlapok nem voltak találhatók. Kérdésközlősemm folytán kitudtam, hogy egy úr*) rendszeren elvitet onnau egy-egy politikai napilapot, és megjegyzendő, hogy kü lönös előszeretettel csug a „Pesti Napló“-n. — Ezen eljárás tudtommal a tagok jogait sérti és kivülem már több tag is leplezetlen szavakban adott e fölötti boszúságának kifejezést. Igan kérem a t. választmányt, mi-ken ezen visszaélések gátot vetni sziveskedjen. — Baján, 1877. május 3. — Egy „Uj casino“-i tag.

— A bajai kir. főgyimnasiumi ifjuság által áprilishó 21-én tartott és táncmulatsággal egybekötött dalestély és műkedvelői előadás alkalmával felülfizettek: Dörner Bódog úr 3 frt, id. Tiry Mátyas úr 3 frt, Szutrély Lipót úr 2 frt, Tiry Lajos úr 50 kr, Bischoff Károly úr 40 kr, Wiesel Ármin úr 20 kr, Bayer Mihály úr 20 kr, Latinovics Gábor úr 4 frt, Latinovics Istváné úrhölgy 1 frt, Kerék József úrhölgy 1 frt, Weiss S. M. úr 50 kr, ifj. Tiry Mátyas úr 1 frt, Csarmáry József úr 1 frt, Schönerberger Ferencz úr 1 frt. — Tiszta jövedelem 131 frt 96 kr. — Együttal el nem mulasztattuk, öszinte köszönetünket kifejezvi Kazal Ilka kisasszonynak a színelőadásnál történt szives közreműködéséért; valamint elismerő hálánkról biztosítani Drescher Rezső urat az eladásnak tapintatos vezetéseért. Végre a n. é. közönség is fogadja köszönnő nyilatkozatunkat azon partólásért, melyben a jótékony cél általánosan részesült. — A főgyimnasiumi ifjuság.

— Értesítés. A Bács-Bodrogh megyei gazdasági egyesület f. év május 13-án d. e. 10 óraker Szabadkán a „Pest városához“ címzett vendéglő nyitá termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egyesület tagjai

*) Tán biz választmányi tag? Szerk.

igérvén, hogy legközelebb vissza fogják azt adni. (Mit azonban még ma is adnak.)

A találkozás öröme mulatást rendeztünk és mámoros fővel térünk vissza a szállodába, hol számlánkat kifizettük és az időközben kibérelt lakásra mentünk.

Lipót-utca ** szám, első emelet 2-ik ajtó. Itt lakott özv. K . . . né, két bájos leányával: Vilma és Mariska kisasszonyokkal.

Megérkezésünkkor a mama, ki közbevetőleg legyen mondvá, dacára hogy a 40 évet már meghaladta, még mindig szép asszonynak volt mondható, igen nyájasan és szívélyesen fogadott, s nyomban két leányát is bemutatá.

Szép volt mind a kettő, az igaz, s talán a mámanak sikerült is volna legalább részben terve, ha azt oly ügyetlenül el nem árulja.

Laci barátom finom műveltségű, igen elegans és megnyerő külsővel bíró egyén volt.

Mariska kisasszony, amint észrevettem, jó indultal viseltetett iránnyal. Ha egy fél napig nem látta s én véletlenül háza kerületem, rögtön jött tudakoláni Laci hollette felé.

Laci itt, én meg a mama és Vilma kisasszonynál voltam nagy gratiában, csak azt nem szerettem, hogy valahányszor késő éjjel jöttem haza, másnap a mama kuklíné-prédikációt kellett hallanom, mi hetenként, ha kilencszer nem is, de hétszer bizonyosan megtörtént, — tehát hét kúli prédikáció, ez iszonyú!

Még Mariska kisasszony is engem okozott, hogy én rontom el Lacit, én vagyok oka mindennek.

Néhány hónapig csak törtem ezt a mindennag előforduló komédiát, — mig végre a türelem fonala elszakadt, s felmondtam a laktársaságot.

s az érdeklődő közönség tisztelettel meghívotnak. Tárgy: a Szabadkán augusztus 5-10-én rendezendő gazdasági termény, gép és állatkiállítás ügye.* — A megye mezőgazdasági viszonyainak felvétele. Előadó Rácz Vilmos. — Folyó ügyek. — Kelt Szabadkán, 1877. április 30. — Magyar Ujra, első.

— A „Közlelmény” után regisztráljuk a következő időszerű és elmesé apróspont: „A lapok kiirták, hogy a pesti polgárságot összehitt proklamációt Tóth Kálmán írta. Másnap találkozik vele egy előkelő ur a képviselő házában s midőn mellette elmegy, ezt mondta neki irélfás gunnyal: — Lát te is beállít szótavezetőnek? — Inkább beállók én szótavezetőnek — mondá T. K. — mint . . . muszkavezetőnek.

— Arányi Ágost kegyesrendi pap, szegedi főgymnasiumi tanár, évenként a szünnapok alatt hat hélig tartó és tanulókóbbi alakulandó tarsas utazás szándékot rendezni, — mely idő alatt a társaság ez évben meglátogatja Bécs, München, a regényes Schweiz kitünő vidékeit, Passau, R gensburg, Ingolstadt, Augsburg, Schaffhausen stb. A utazási feltételek a következők: 1. Hogy az utazásnak eredménye legyen, kell, hogy az ifju ahöz testi és lelki fejlettséggel bírjon, minélfogya csak 15 évesek, vagy idősebbek vehetnek részt, rheumatikus hajlammal bíró, azaz: gyakori torok-, szem-, fül-, fogfájásban szenvedő beteges, gyöngye mellü ifjak, nem alkalmasak ily utazásra. 2. Az utazásra való jegyzetelés felát történik feutirtnál májusbó végéig, hogy elég idő legyen a kellő intézkedések megtételére. — 3. A jelentkező leveléhez 50 frt beiratási díjt csatol. — 4. Az egész utazás díja: Budapestról el és oda vissza 400 frt, ide nem számítva a beiratási díjjat valamint az útközben netán felmerülő esetleges költségeket, u. m. orvos, ruhavétel, stb. A befizetett összegből fedeztetik az utiköltség s teljes ellátás ide számító a mosást. A kiadás tehát: 50 frt beiratás, 400 frt utiköltség, összesen 450 frt. Ehez lehet a t. szülők belátása szerint a Budapestre teendő utra, az ottani tartózkodásra és az utazás végeztével Budapestről hazautazásra, meg némi véletlen aprólékos kiadásra mintegy 50 frtot szánni, mely utóbbi összeg az ifju által kiegészítik és így az egész utazási költség kerek számban mintegy 500 frtra rug. — 5. A Budapestben össze-

gyűllő és a 42 nap múlva újra Budapestre visszatérő társaság, valamint az elindulás napja előtt, egy a visszsaérkezés napján túl is saját költségén él. A helyet, hol Budapestben összegyűl a társaság, magán-lévléiben fogom az illetőknek tudtára adni. — Kik telát gyermekek vagy gyámoltjaikról említett módon gondoskodni szándékoznak, sziveskedjenek Arányi Ágost kegyesrendi tag figyelmébe magán levél útján érintkezni, ki bővebb felvilágosítást nyújt.

— Regészeink figyelmébe ajánljuk a következő eredeti okiratot, mely április 30-iki kellettel Mohácson adotta postára. Szövege így hangzik: „Reghfj 11eifjéj borbet meifder Bernéifjéj Sifitveftr borbet fideget fejere B a j a n. geseifj barátom hejen maifmarom gefenedel wejen ifilveif barabifjagob meif wataha ifja fogom fogant geseifj barátom etif ifhorifomol meifef etfan nem tubom boflef hanem amaforifj nem naion teija be afaf fenemet befajrom maragot ifj job barátom konrat Setowifj.”

§ Felvételtik egy jó házból való és némi előismeretekkel bíró t a n o n c Nanay Lajos könyvnyomdájában Baján (Bódog-tér).

Irodalom.

A „Magyarország és a Nagyvilág” 17-ik számának tartalma: Szöveg: † Keeskmethy Aurél. — Feléd szálljon. Költ. (Vay Sarolta). — Eltévészett utak. Regény. (Vértessai Arnold. (XVI. folyt.). — Egy boldogtalan története. Jack. Regény. (Daudet Alfonz.) (XVI. folyt.). — Esküdes. Sappho. Költ. (Pécs Vilmos). — Az orosz haderő. — Zene. (s. m.) — Színházak (Nemo). — Oroszországi képek. — Ló-akol. — Irodalom. (Frankenburg Adolf). — Különfélék. — Sakkfeladvány. — Sakkjátzma. — Betörjérvény. — Szerk. izenetek. Rajok: † Keeskmethy Aurél. — Ló-akol. — Oroszországi képek: Kisenev. A kisenevi bazár. Orosz pápa kihirdeti a cár ukázat.

Apróságok.

A szerelemről.

A szerelem hasonlít egy szép regényhez, melyet sebesen s oly türelmetlenséggel olvasunk, hogy néha több lapot átugrunk; csakohgy a véghez s a bonyodalom megoldásához juthassunk. — S y l v i a n.

Van költői, hírlapói és napszamos szerelem is; ez utóbbi oly lelkesmeretes, hogy pontosan a legcsakélybő körülményekig számol mindenről, a mit cselekszik.

A szerelem sajtószertü ösztönnel bír; meg tudja lenni az utat a szívhöz, valamint a picinke bogárka is oly ellenállhatatlan akarattal, melyet semmi sem gétolt meg, máskül s halad előre a virágon.

Ki tudná megszámitani, hányféle a nők szerelem? Az ő élénkiségük, heves képzeli tehetségük, alkotásuk, jobb s kevesebő szigoru elvek, előítéletek, becsületérzésük, szemérmük, kacérságuk, feltűnés, változékonyság, szüdeségük s szélesgyökű következtében mennyi sokféle színezetet vesz fel szerelmük!

Hallgassátok meg, anélkül hogy tudnák, egymással bizalmas eszegetések, olvasások el minden levelek vezet, s látni fogjátok, hogy van örültszerű, de van szánító szerelem is; — mert míg az egyik szíve lángol, a másik észlelvé szeret csak, s van olyan is, kinek esze küzdésben áll szívével, ez aztán a féléldégetmeleg, — s az imadót rendezen visszazertentő szerelem. — B a z a c.

Mi lenne szívünkre néve a világ szerelem nélkül? Az, a mi egy magikai lámpa fény nélkül. Alig hogy belevezetjük a fényt, már a legváltozatosabb képek lesznek láthatók a falon, s bár e képek csak megannyi phantomok, mégis ezen ezen phantomok képezik boldogságunkat, s mint gyermekek örvendünk ezen csodás tümenyeknek. — G o e t h e.

Négyféle szerelem van: — szenvedélyes szerelem, — izlés szerelem, — physical szerelem — s huszágbóli szerelem.

Az élet fele s pedig legszebb fele veszett el azon férfira néve, ki soha sem szerett szenvedélyesen.

A mi csak szép van a természetben s művészetekben, villámsebességgel emlékeztet arra, a kit szerettük, s minden szerelem, a mit a természetben látunk, rokonosnak tartjuk szerelmünk tárgyával. — B y l e.

Szerkesztői sürgöny.

L. D. — Kéziratát a kiadóhivataltban átveheti.

Felölös szerkesztő: Erdélyi Gyula.

H I R D E T É S E K.

Az 1831-ik ében TRIESTBEN alapított

cs. kir. szab.

biztosító-társaság

ASSICURAZIONI GENERALI

melynek vezérigynökségi irodahelyiségi Budapestben, az intézet házában Dorottya-utca, 10 sz. a. léteznek és az ország legtekintélyesebb fő- és kerületi igynökségek által képviselve van, a legelőőbb díjak mellett biztosít

tüz-, szállítási- és jégkárok ellen,

valamint

2-5

ember életére

a legkülönbözőbb kombinációkban.

Lakas változtatás.

Tisztelettel tudatom a t. c. közönséggel, hogy lakásomat a szt.-Antal utcából, a főutcaiban fekvő volt Milassin Zsigmond-féle házba tettem át.

Baján, 1877. áprilishó 24-én.

Dr. Nikolsburger Károly,
gyakorló orvos.

OLCSÓ ÉS TARTÓS!

Temesvári Manó

14-20 cipőgyára Budapest, királyi-utca 1. szám ajánlja

NŐKNEK:

Füzös topánok Brünellből fényezés hegygyel, szép tűzéssel	2 frt 70 kr
Füzös topánok erős bőrből, fényezés hegygyel, szegzeve és csavarral ellátva; kettős talppal gyakori használatra és eső időre	3 „
Topánok méga betéttel Brünellből fényezés hegygyel, magus szabással, finom kiállítással	3 „ 50 „
Topánok méga betéttel erős chagrin vagy borjúból, szegzeve és csavarral ellátott kettős talppal, igen tartós és meleg	3 „ 50 „
Füzös topánok erős bőrből fényezés orral szegelt és csavarral ellátott kettős talppal	3 „ 20 „

URAKNAK:

Topánok finom chagrin kettősbőrből	3 frt 60 kr
Topánok fényezés vagy bagaria bőrből szegezett és csavarral ellátott kettős talpai igen erős	4 „
Topánok finom bőrből díszes fényezés hegygyel, termek és báloka	4 „ 50 „
Topánok orosz fényezés bőrből, szegezett kettős talppal, csavarral a legelőbb lábbal a nedves időben, igen tartós és meleg	5 „
Vadász eszimek vizhatlan kettős bagaria vagy fényezés bőrből, háromszor csavarral ellátott kettős talppal	10 „
Ugyanaz orosz fényezés vagy bagaria bőrből	9 „
Topánok finom fényezés vagy bagaria bőrből csavarral ellátva kettős talppal	4 „
Topánok loányoknak Brünellből vagy bőrből igen erős szegezett talppal	2 „
Gyermekcipők Brünellből vagy bőrből szegezett talpai igen tartós	1 „ 80 „
Topánok mainzi fényezés toemi borjúből Bismark mintájú	4 „ 50 „

— Részletes árjegyzékkel igyen és bérmentve. — Levéli! megrendések posta útavét mellett pontosn eszük zöletnek.

Legelőőbb

BEVÁSÁRLÁSIFORRÁS

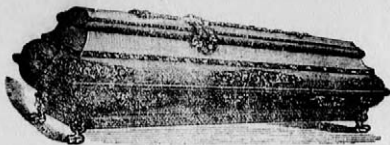
SIREMLEKEKRE.

Ujon nyitott s dúsan berendezett siremlék-raktáramat ajánlom a t. cz. közönségnek mint a legelőőbbat e nembn. Közvetlen összeköttetésben állván az illető gyárosokkal, azon szerenés helyzetben vagyok, hogy minden és szakba vágó cikkel a legutányosabb s leggyorsabbban szolgálhatok. Egyuttal biztosítást nyujtok tiszta, szabatos föliratért s valódi aranyozásért.

ROSENBAUM JÓZSEF,

SIREMLEK-KERESKEDESE

Budapest, országot, Károly-aktanya.



Valódi aradi érekoporsó-raktár Nikolaus János szabómesternél Baján.

Tisztelettel hozom a t. c. közönség tudomására, hogy

érekoporsó-raktáromat

jelentékenyen nagyobbítottam

és raktáron tartok — úgy mint eddigelé is — a legsolidább gyártmányu, hırneves és kipróbált
aradi koporsókat

melyek tömörségük által minden más hason gyártmány felett állanak. Különösen figyelemzestelni óhajtók azon körülményre, hogy aradi koporsóimnak nem csak fedele, hanem alja és oldalfalai is — hol a kihűlt tetem nyugszik — **erős vaspántokkal** van ellátva, miáltal sajnos bal- esetektől, mint pl. a koporsó meghajtása vagy eltörésétől, mi egyéb rozsol készített koporsóknál megtörténni szokott, az **aradi koporsóknál** tartani nem kell.

Ismételvén, hogy nálam mindennemű koporsók tetszésszerűn nagyságban és legszebb, lelegeánsabb kiállításban, valamint

DISZ- és GYERMEK-KOPORSÓK

aránylag **legolcsóbb árak** mellett kaphatók, egyuttal köztudomásra bocsátom, hogy a szükséglethez képest elvállalok mindennemű **szemfődelek, koporsó-párnák** és **párna-aljak** elkészítését, ezeknek legdiszesebb kiállításáról kezeskedvén. — **Ravatal** felállíthatása céljából beszereztem gazdagon ékített **disz-takart** fekete posztóból ezüst rojtokkal, **6 magas gyertya tartt, imazsámolyt** a hozzá tartozó feszülettel, melyet **osékely** kölcsön-díj mellett használatra bocsátok. Kivánatra egész gyász-termek decaratióját elvállalom, még az esetben is, ha netán a koporsó nem az én raktáromban vétegett volna.

Magamat a t. közönségnek ajánlván,

mely tisztelettel

Nikolaus János.

4 4

Értesítés.

Alólirottak van szerencsése értesíteni a t. városi és vidéki közönséget, hogy a jelenleg **kis vásártéren** levő

„**Szt. Lélek**“-hez
cimzett

GYÓGYSZERTÁRÁT

folyó évi április hó 28 án

az Oroszlán-téren levő öv. Drescher úrnó házába átteszti.

Baján, 1877. április hóban.

3-3 **Sarkány Lázár,**
gyógyszerész.

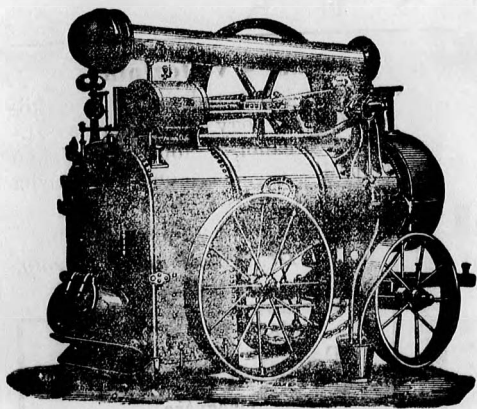
FERENCZ JÓZSEF KESERŰVIZ-FORRÁS

a budai, valamint minden bel- és külföldi keserűvizek közl megtartalomdúsabbnak van elismerve; enyhe íze miatt pedig különösen ajánlható mint legkellemebb,

leghatásosabb keserűviz, mely hatás előidézésére az egyéb keserűvizeknél szokásos adagoknak **csak felét** igényli.

2-10

Kapható minden gyógytárbausz fűszerkereskedésben és
a forrásigazgatóságánál Budapestén.



GARRETT R. ÉS FIAI

főügynöke

K o t z ó P á l

gépészmérnök

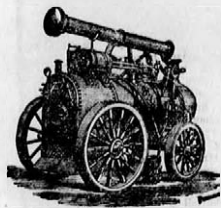
Budapest, üllői-út 8. sz. a.,

ajánlja

6-6

eredeti sorvető-gépeit

javitott szerkezetben leszállított árákon, valamint gőzmozdonyokat, cséplőket, malmokat, rostákat stb.



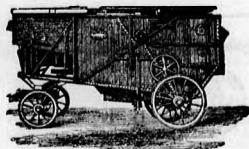
ROBEY ÉS TÁRSAI

mérnökök és gazd. gépgyárnokok Lincolnból, Angliában.

Budapestén, üllői ut 1. szám,

ajánlják országster legjobbnak gőzmozdonyait,

fa- és vas-rámás cséplőgépeiket



gőzgepeit és főlalmul-
hatlan szabadalmozott
cséplőit, kaszáló és arató gépeket, lógereblyéket, szivattyukat, szeoskavágókat, répvágókat, rostákat, malmokat és

magáneterű szerkezettel és anélkül, lőj-rgányait és kézi

minden más a gazd. gépszakmába vágó eszközeit.

MINDENNEMŰ JÁVÍTÁSOK gyorsan és legolcsóbban eszközöletnek. — Bővebb tudósítással és árjegyzékkel szivesen szolgálnak.

ROBEY és TÁRSAI,

Budapest, üllői ut 1. sz.

9-12

Nyomatott Nánay Lajos könyvnyomlójában Baján.